

INFORME AL COMITÈ CENTRAL DEL PCC

17 DE DESEMBRE DEL 2011

Presentat per Mercè Civit

Aquest informe és una continuació de l'Informe aprovat el darrer 17 de setembre del 2011.

Al Partit ens correspon fer una anàlisi de la situació actual en el marc de la lluita de classes i analitzar què representa i per què es produeix la victòria del PP a l'Estat espanyol, de CiU a Catalunya i l'increment del PP a Catalunya.

El PP és l'expressió política de l'oligarquia financera, amb una base de franquistes que en el nostre país no ha desaparegut i ha guanyat una part del proletariat. Progressivament, aquesta dreta ha anat pujant i en aquests moments governa a l'Estat, a les autonomies i a la majoria de grans Ajuntaments, podem dir que l'oligarquia financera governa la majoria de les institucions. Des de la transició fins ara, l'oligarquia financera no havia tingut tanta capacitat de domini.

Quan parlem d'hegemonia de la dreta volem dir que actualment la dreta marca la direcció intel·lectual, conceptual i política de la majoria dels debats, propostes i receptes en les esferes política, econòmica, social i cultural, i està present en la vida quotidiana de les persones. Ha portat a les persones a viure en l'individualisme, en l'aïllament contraposant a allò col·lectiu i solidari i això es tradueix en actituds socials i polítiques allunyades dels propis interessos de classe.

El poder democràtic i la seva expressió polític-institucional s'ha de fonamentar en l'hegemonia polític-social. Avui, més que mai, es redueix l'espai del poder institucional en la mesura que augmenta el poder del capital financer. Creix, per tant, la necessitat de generar poder democràtic social. És al si de la societat on es genera l'hegemonia.

Si no se'n fa una anàlisi fina es generarà molta frustració, ja que pot dur a la desesperança molta gent que veu la discrepància profunda entre les necessitats objectives per a la majoria del nostre poble i les percepcions subjectives de la majoria del poble.

Hem d'analitzar quines són les concepcions, valors, opinions, actituds i relats de fons de la majoria del nostre poble, què pensa el nostre poble i com s'organitza.

Els marcs conceptuals (formes d'estructurar el pensament, els "terrenys de joc") que fa servir la immensa majoria de la societat en la majoria d'aspectes són els proposats i utilitzats per la dreta. Això mateix podem constatar-ho amb els valors de fons que expressa la ciutadania. També en les opinions més conjunturals sobre les qüestions que apareixen a l'agenda pública i les actituds expressades vers elles. Això mateix podem veure-ho en el relat de la crisi i les sortides proposades pel bloc dominant (polítiques d'austeritat i laminament de drets). Una explicació molt dominant (fora de tota evidència objectiva) de les causes de la crisi que tendeix a l'auto-culpabilització del conjunt de la societat i, per tant, les receptes per sortir-ne hauran de venir dels sacrificis com a societat. Sense aquesta conceptualització i relat no s'entendria que malgrat la impopularitat de les retallades, s'acceptin i es justifiquin majoritàriament.

Els comunistes hauríem de conèixer quines són les expressions dels feixisme avui, i per això proposem la realització d'una jornada que ens ajudi a comprendre el nou feixisme.

Aquesta situació comportarà retrocessos en les conquestes democràtiques, socials, laborals, de drets nacionals i de drets individuals que veurem pròximament, amb el desmantellament del sistema nacional de salut, amb l'ensenyament, la reforma laboral, les lleis d'avortament i matrimonis homosexuals, anul·lar la memòria històrica, formes autoritàries de govern i la concentració del poder a l'Estat Central.

El PSOE s'ha enfonsat, ha tret els pitjors resultats de la seva història a causa de les polítiques econòmiques liberals, i tant el PSOE com el PSC estan en uns moments de recomposició, tenint en compte que la seva composició és de sòcioliberals, socialdemòcrates i socialistes d'esquerres.

Els comunistes del PCC celebrem el bons resultats que ha tret la nostra coalició ICV-EUiA a Catalunya i que un comunista del PCC sigui diputat, i també celebrem el resultat de la coalició d'IU a nivell estatal, que ha tingut l'encert de sumar 13 forces polítiques en una coalició; ascens produït, en part, per la baixada de la socialdemocràcia i ara és necessari treballar per organitzar i consolidar aquest vot.

Cal tenir en compte els resultats d'Amaiur amb grup propi al Congrés i la consolidació del BNG, resultats que són conseqüència de l'arrelament social, des de fa anys treballant i organitzant teixit social en els diversos sectors de la societat.

No podem menystenir el vots d'UPyD, que a Madrid passa per davant d'IU, una altra expressió de la dreta nacionalista espanyola, amb expressions lerrouxistes encara que en la seva composició hi hagi persones provinents de l'esquerra i que donarà suport a les polítiques del PP.

Continuem amb una important crisi econòmica, amb un Estat endeutat i amb constants amenaces d'intervenció de la Unió Europea.

Amb la victòria del PP la intervenció europea es pot produir igualment sense ser una intervenció formal, però exigint al Govern espanyol polítiques d'ajust molt més dures per a la majoria de la població que les que va fer el Govern de Zapatero. Hem de tenir en compte que Europa està en un procés de contrareforma i que l'hegemonia està en mans del capital financer i l'especulació.

Algunes d'aquestes polítiques denominades "d'ajust" ja les coneixem: la reforma laboral, de la negociació col·lectiva, reduir a la mínima expressió els serveis públics, etc.

Aquestes polítiques d'ajust el PP les portarà a terme tenint a les seves mans els aparells de l'Estat: el Poder Judicial, el Tribunal Constitucional, l'Exèrcit, els grups de comunicació, l'Administració Pública i la majoria de les institucions, central autonòmica i local. I també l'hegemonia dels valors i el suport del sector econòmic i financer.

En aquest proper període, la jerarquia de l'Església jugarà amb més intensitat el seu paper influint amb els seus valors i fent retrocedir conquestes democràtiques socials dels darrers Governos del PSOE, com poden ser la Llei de l'avortament, la Llei dels matrimonis homosexuals, esborrar la Memòria Democràtica, més recursos per a l'església catòlica, posar en primer pla els drets de les famílies als de les persones.

Entrem en un nou període de canvi social dirigit per l'oligarquia financera amb greus conseqüències per a la majoria de la població, on les forces progressistes estan debilitades i l'esquerra alternativa és molt petita i amb poca implantació i organització social.

A Catalunya CiU representa la burgesia catalana amb una base social de dretes, i alguns components progressistes sobre els quals, malgrat les polítiques antisocials que ha dut a terme al Govern de la Generalitat, CiU encara té l'hegemonia cultural, ideològica i social, el que ha fet que per primera vegada fos la força més votada a Catalunya en unes eleccions generals.

Històricament, la burgesia catalana ha establert aliances amb les forces conservadores a nivell estatal i, en aquests moments, la burgesia catalana es posa d'acord amb l'oligarquia financera en la política europea, en la política econòmica i en la política social.

El PSC, igual que el PSOE, està en un procés de recomposició que haurà de definir en el seu proper Congrés.

ERC manté el seu electorat com a expressió d'algunes classes mitjanes i sectors de la Catalunya no metropolitana.

La nostra Coalició obté uns bons resultats, fa uns passos endavant arribant a alguns sectors més d'esquerres de la societat i ara ho hem de consolidar no únicament electoralment sinó també socialment.

Des del Govern de Catalunya es donarà suport a les polítiques del PP amb la política europea, econòmica i social i utilitzant el victimisme contra Catalunya per amagar la seva aliança amb el PP i els retrocessos socials.

Davant aquesta nova situació de poder absolut de la dreta i extrema dreta, els comunistes hem de tenir clar què representa i com treballem per aconseguir una major implantació a la societat dels comunistes i de l'esquerra transformadora i com fer-hi front de la forma més àmplia possible.

En aquesta nova etapa de majoria social, política i institucional de les dretes, els i les comunistes hem de contribuir a formar una nova majoria de progrés capaç de presentar-se al poble com a alternativa a l'actual bloc dominant.

Aquesta estratègia, que els i les comunistes del PCC històricament hem denominat Front d'Esquerres, té com a un dels seus pilars bàsics la Unitat de les Esquerres, que cal actualitzar a les característiques polítiques de les expressions actuals de cadascun dels espais polítics de progrés.

A Catalunya, a més d'una nova etapa social i política de la coalició ICV-EUiA, caldrà estar amatents als canvis en l'espai del nacionalisme d'esquerres (ERC i CUP, principalment), i a la recomposició del PSC, després de la seva davallada política i institucional. A Espanya, el relançament d'Izquierda Unida haurà de tenir en compte la recomposició del PSOE i l'evolució de les esquerres plurals nacionals al conjunt de l'Estat, amb visió de conjunt i una pràctica unitària que no ha estat possible mentre el PSOE ha estat al govern estatal.

En aquest sentit, els i les comunistes considerem l'espai socialista com a una part rellevant de les tradicions de les esquerres, més enllà de les polítiques regressives impulsades pel govern Zapatero, ja castigades a les urnes per la seva pròpia base social treballadora i popular. No s'hauria de confondre la coincidència en algunes decisions polítiques de PP i PSOE, amb que aquestes dues forces representen el mateix, o són expressió de les mateixes classes socials. Estem davant d'un període de domini conservador que pot ser llarg, i en el que serà fonamental la unitat de les forces de progrés per defensar els drets socials i nacionals, i en el que cap força per si sola tindrà capacitat per ser alternativa al bloc dominant si no és amb aliances polítiques i socials àmplies.

En el mateix sentit, i amb una visió de la complexitat del moment, els i les comunistes hem de seguir diferenciant la dreta que representen CiU o el PNB, de la dreta que representa el PP. Segurament, les diferents classes dominants de l'Espanya plural tenen acords per desmantellar l'Estat del Benestar i

imposar la lògica del món privat, però en els aspectes de desenvolupament nacional i democràtic, caldrà cercar acords per aturar l'ofensiva centralitzadora i antidemocràtica del PP, que segur comptarà amb l'ajuda d'una UPyD reforçada a les urnes en base al vot de càstig als socialistes.

Són temps d'anàlisi curosa, estratègia de llarg recorregut, lluita de posicions, adequació dels instruments socials i polítics a la nova realitat, i d'àmplies aliances, encara que de vegades podem viure debats contradictoris, com ho és qualsevol moment de canvis profunds.

Fa un any, quan valoràvem el resultat de les eleccions al Parlament de Catalunya, dèiem:

"És estratègic contribuir a avançar en la Unitat dels treballadors i la Unitat de les Esquerreres i l'actualització del catalanisme popular, la Unitat de les esquerreres plurals, més enllà de la forma electoral."

I també dèiem:

"També és estratègic l'enfortiment de l'espai unitari de l'esquerra nacional transformadora (ICV-EUiA), la unitat de l'esquerra transformadora és necessària per guanyar elements d'hegemonia".

Ara és necessari concretar i desenvolupar aquestes afirmacions, avui dia podem dir que hem d'ampliar el que suposa la Coalició, sobretot si volem organitzar totes aquelles persones que se senten d'esquerreres que no estan ni estaran a ICV ni a EUiA i que ara ens han votat, i també organitzar aquells que encara no ens han votat però que són d'esquerreres i davant del nou escenari necessitaran una esquerra més àmplia.

Hauríem de treballar per un nou referent català que superi ICV i EUiA amb la construcció d'un nou espai que fos el punt de trobada de l'esquerra plural i la societat civil que suposés un pas més enllà de la Coalició d'avui.

És necessària una força política que sumi, plural, i pro positiva, organitzada sobre la base de la societat civil que plantegi la lluita, el desenvolupament i la construcció d'un projecte de Democràcia Social (en un informe del Ctè. dèiem que la lluita avui passava per democràcia i drets socials).

Aquesta nova força catalana hauria de ser plural amb voluntat d'unitat i de suma, que respongui a les necessitats del nostre poble, i que sigui expressió de les classes populars i amb forta presència de les classes treballadores on hi participin també professionals, comerciants, autònoms, etc, o sigui, amb classes diferents, amb el que era la cultura del PSUC i que recuperi el catalanisme popular com a cultura d'amistat amb els altres pobles.

És necessària una nova força catalana amb noves formes de fer política, que entengui que avui el protagonisme de la política està en la societat civil i l'activitat humana i que així s'expressi a la societat política per tal d'anar a un nou consens entre societat política i societat civil. Que superi les estructures existents amb voluntat organitzadora, vertebradora, dinamitzadora i amb transversalitat, no com a lobby.

És necessària una nova força catalana que contribueixi a una necessària majoria progressista plural a les properes eleccions catalanes.

Això vol dir fer un esforç amb la formació, llegir, desenvolupar el coneixement i la practica amb actitud de compartir i de proposar. Ser coneixedors de les noves realitats socials, culturals i econòmiques.

També és necessari que els comunistes ajudem a construir un Front Ampli amb els pobles i ciutadans i

ciutadanes de la resta de l'Estat espanyol.

Una força política que doni cabuda als nostres votants i que a part de donar el vot participin amb nosaltres.

El debat sobre la construcció del catalanisme popular i la necessitat d'un espai comú més ampli de l'esquerra transformadora és un debat que s'està començant a produir entre gent d'esquerreres. I els comunistes hauríem de situar aquest debat a EUiA i a les organitzacions i moviments on estem treballant. També els comunistes hem de situar el debat d'una nova majoria progressista a les properes eleccions a Catalunya.

Un bon moment per situar aquest debat a EUiA seria a la propera Assemblea Nacional.

Aquest debat l'hem de fer tenint en compte que en èpoques de crisi i d'avenç de la dreta i extrema dreta es produeixen dos factors. D'una banda, la por i el conservadorisme i, per l'altra, davant la impotència, el radicalisme. Nosaltres hem de fugir d'aquests dos posicionaments.

Per a nosaltres EUiA hauria de treballar per ampliar la seva base social i ser un moviment polític i social, tal com hem acordat en més d'una ocasió, i millorar el seu funcionament diari.